

DAMON HA HERIET

CHANSON MORAL

Voar ton : *Ton humeur est, Catherine.*

Tud yaouanc, tener a galon,
Me propos dec'h vit model
Daou den, Heriet ha Damon,
Da veza fur ha fidel :
Var ho zourmanchou iot trec'het,
Dre ho vertu, ho c'houraj ;
Erfin, da veza unisset
A deus bet an avantaj.

Heriet, sûr, a disquenne
Deus eur baron renommet ;
Ha Damon oa deus eul ligne
Ive ancien meurbet.
Ar plac'h a oa yaouanc ha caër,
Ar potr oa evel moulet.
Ho daou oant eur mezellour scler
Deus ar guir amouroustet.

A deneridiguez carguet
Damon, eur sul, d'ar mintin,
Goude beza devot clevet
Ofender eur c'hapucin,
A n'em rent en ty ar baron ;
Poli bras, leun a dousder,
A lavar : « Me a zo Damon :
Ma recevit vit map caër.

— Evidoc'h, den braou ha galant,
Ma merc'h na vo birviquen,
Dre eur c'hrill an Oll-Buisant
A vo he fried hepquen :
Me meus meubl ar preciusa,
Hac aour bars an abondans :
N'ho fossedo den er bed-ma
Mert ma map, en assurans.

— Ah ! miret ho pinvidiguez
Hac ouspen ho tensoriou,
Na bretantan cavet james
Nep lod anez, autrou.
Mar peus aour, me a meus ive
Suffis, herve ma souhêt :
Eus ho traou oll na fell din-me
Mert possedi Heriet. »

Ar baron coz hac impoli
A dec'h n'eur hija he benn,
Hanval eus eun tad meurbet cri
A tro prest deza he quein ;
Hac en noz varlerc'h a treinas
D'eur gouent, pel ac'hane,
Ar plac'h nep cavet fot biscoas
Nemert he fidelite.

O trista separation
Vit amouroujen tener !
Tourmantet bras eo ho c'halon
En pep lec'h, en pep amzer :
Caër a neveys Damon bale
Varlerc'h he zouc Heriet,
En nep fêçon na oar doare
D'ar plac' lec'h ma zeo cuzet.

Mez ar vam superiores
A dach d'he distrei a grenn ;
Parlant a ra dezi, hep cess,
Deus an habit, ar reglen :
« Quemerit ar voil promptamant,
Ornit ho bisaj ganti :
An elez dreist ar firmamant
Neuse gano melodi.

— Ah ! itron superiores,
Destumet ho bandennou ;
N'allan quiet, dre sempladurez,
Couëzan dindan ho laçou :
Da eur chans muioch' evurus
Doue a neus ma galvet,
Da Damon, mignon veriusus,
Me vezo fidel bepret. »

Deus an Allamagn ec'h eru
Gant ar baron eul lizer
Evit annons deza, dious-tu,
A zeo maro he vap quer,
Pehini, evit guir, oa bet,
Courajus bras er gombat ;
Mez erfin eo bet discaret,
Hac a rencquas scuil he voad.

Ar baron, pa lenn al lizer,
Ne cess da huanadi ;
D'he vap a scuil daërou tener
Balamour d'he varo cri.
« Me a moa miret, emeza,
Evidout cals a vadou :
Heriet zo venget brema,
Dre buissans an Envou. »

An deiz varlerc'h a partias
Vit e gnelet d'ar gouent :
Ma merc'h, me meus disesper bras,
Me fell din coll ma squient !
Doue a deu d'am punissa
Deus ma re a grueldet :
Evidout, elec'h coll, brema
Vo ma merc'h muia caret !

— Ma zad quez, petra a c'hoarve,
Ma zoc'h quement chagrinet ?
— Da vreur na man quen en bue ;
O combatti eo lazet,
En Allamagn, o rei souten
D'ar roue, leun a gouraj ;
Ha d'am c'honsoli na chom den
Nemert te, pas davantaj.

— Er momet-ma, ma zadic quez,
Me ho ped da arretin.
An objet deus ma c'harantez
Brema a accordet din.
— He vuez, abaoe pell amzer,
Ma merc'h, a neveys collet
En Itali, a leverrer,
Er plac' Castella hanvet.

— O chans leun deus a grueldet !
Ah ! ma mignon a zo maro.
He vuez a zo tremenet,
Me neus quiet fin d'am deizo !
Destinadurez rigourus,
Ha c'houi, tad cri ha barbar !
Ho calon nebeut truezus
Evit biquen hon separ.

Adieu ! ma zadic paour eta :
Adieu ! ma mignonezet.
Me finisso, er gouent-ma,
Ma devejou da donet.
Oll blavejou trist ma bue,
Dindan habit eur seurez,
Vo laquet da bedi Doue
Da bardoni d'am sud quez.

Ah ! itron superiores,
Eun habit prompt, me ho ped,
Rac eun desir santel am press
Da veza deus ho derved :
Troc'hit buan ma bleo melen
Pere moa quement soignet,
Hep conservi eur scoulm hepquen :
Ma c'harante zo collet.

Adieu-ta, ma muia caret !
Evid ar vech diveza,
Pa sonjan ennoud, ven mantret.
Da boan zo collet breman.
Adieu eta, ma c'halonnic,
Hanvel ous an durzunel,
Goude ma vezin maro mic,
Me vezo c'hoas did fidel. »

Heriet eta zo noviç.
Domaj bras a zeo meurbet
Penos ve dindan eur silij
Coachet quement a c'henet.
He zad a neveys bolonte
D'he lemel deus ar gouent,
Mez maro eo he c'harante :
En ze birviquen na sent.

Mes eun de hepquen, justamant,
Aroc he profession,
Quasi dre eur burzud patant,
Clevit gant attention :
Ebars en pep lec'h na gomzer
Mert deus eur c'haptif prenet,
A galite, yaouanc ha caer,
Deus an Turki retornet.

En pevar c'horn quer na glever
Coms mert deus an esclav coant ;
An oll a deu d'he diguemer,
Ha gante pep a bresant ;
Ha memeus an itronezet,
Meurbet tener dre natur,
A scuil daërou pa deus clevet
Rapporti he avantur.

Bete ar superiores
A neus desir d'hen guelet ;
En eur momet pep leanes
D'ar parlouer a direl.
Pervuia chome Heriet
Ebars eur gamb, a goste,
Mez, dre eur mouamant secret,
Hi zo n'em rented ive.

« Captif brao, contet-hu din-mie,
Eme ar vam leanes,
Petra a deu d'oc'h accabli,
Rac me meus ouzoc'h truez.
— M'ho ped, itron, ma excuset,
N'oullan quet presantamant

A ve ma hano discleriet ;
Me zo digentil yaouanc.

A greis ma c'halon me garie
Eur plac'h yaouanc ar vrafoan ;
Hi he unan, deus he c'hoste,
Am c'here sûr, a gredan.
Drouc contant eo e zad cruel,
Collet neus ma c'harante :
Anlevet neus ma dous fidel
Eun deves, deus ar beure.

En pezh andret a zeo coachet,
Leverit, tad rigourus.
Epad seiz vloa meus-hi clasquet
En mil andret dangerus,
Partout na rân nemert bale,
Clasq a rân hep esperans
Ar feumeulen a dle eun de
Laquat fin d'am oll souffrans.

Eur c'horser cox am quemeras
Hac am gueras, hep true ;
Ma c'halon sincet a chomas
Ha fidel en amitie.
Beza nevoa eur plac'h charmant
Hac am c'hontas da bried ;
Mez, elec'h beza inconstant,
Cals a boan a meus souffret.

D'ar fin homan zo bet fachtet,
Pa deuan d'he refusi :
En tuont d'eur blavez eo bet
Creun ous ma persecuti :
Dre he urs on bet oblijet
D'al labouriou ar rusta :
Me nem gaf meurbet afflijet
O pronons ar guirion-ma.

Ma buez oa echu quasi ;
Me a desire mervel,
Pa n'em gavas bars an Turki

Nombre deus a venec'h santel ;
Evit terri ma chadenou
Gant Doue oant digasset :
Mez sort na gontan ma deizou,
Mar n'am be qet Heriet.

Danve al leanes yaouanc
Dre ar discour-ze troublel,
A renc cavet sicour, hep manq,
Digant an oll seurezet.
Gant eul lagat a ra eur sell,
Lavaret ra n'eur grenn :
« O Damon, ma mignon fidel,
Te vel da vestrez brema. »

Damon o clevet he c'homzo
A goll a rêson querquent ;
Mar be lesit, ar c'hrill a forço,
Dêvit a rei ar gouent :
Ha, vit gallout he arrêti,
Eo ret prometi deza
Penos a deui da eureuji
He zouçic Herieta.

Ar baron cox a êruas
Evit ar profession ;
An amitie-ze hen cargas
Demeus a gompassion.
Ractal a deu da consanti
D'eun hevelep allians,
Ha, hep eur momet deporti,
A curun ho esperans.

An dimizi-ze a oe gret
Gant cals a solennite ;
Ar guierent yaouanc pe oaget
A oe assemblet neuse.
Goude quement deus a boaniou,
A groas hac a nêchamant,
Oe unisset ho c'halonou,
Da recompan ho zourmant.

